

Vesterlundminder ved 50-aars jubilæet

Melodi: Sov dukkelise -

En "Vesterlunds pris" jo forlangst er gjort,
saa det skal vi holde os fra.
Vi rimer om alt, baade smaat og stort,
fra starten til dagen i da'.
I København begyndte min færd,
foran der laa en rejses besvær.
Naar man er otte, alting man kan,
blot man naar ud til skov og til vand.

I Silkeborg var der just torveda'
og grisene hyled' og skreg.
Den sidste etape nu køres ska'
med eenspændervogn - naadada.
Kusken han slog med piskan et slaw,
Musse hun havde slet intet jaw.
Vi skramled' saa afsted paa vor færd,
udover banen til Fredriksber'.

Her sad jeg paa bukken saa spændt og stolt,
og var det nu helt uden grund?
Ved "Sofus" vi gjorde et bette holdt,
for langt var der til Vesterlund.
Rugbrød - et otte puns - sku' vi ha',
husk, vi til byen kom ej hver da'.
Musse blev saa paany sat i skub,
vi sejled' vid're med et par "knob".

Naa, maalet blev naaet - det skønne sted,
maaske nok lidt ensomt - forladt.
Der var jo slet ingen at lege med,
og derfor jeg laante en kat.
Træer og buske - kun faa man ser,
græsset var højt - en meter, ja mer'.
Lærken slog triller - grashoppen sprang.
Jo til at synge havde man trang.

En klokke der nu i det fjerne lød,
afsted ned til vejen i rend.
Her mødte man op, fik en liter sød,
og hasted' saa hjem med sin spand.
Ogsaa en slagter kom paa visit,
kunderne faa, og handlen lidt skidt.
Men, det var service, der ku' forslaa.
Det mitildags tit savne man maa.

I dag vi jo hundrede huse har,
bæg graner og fyr er de gemt.
Til Vesterlund alle med glæde ta'r
her byernes larm bliver glemt.
Tiden er skør, alt gaar saa ekspres,
gid ogsaa i de næste halvtres
mange maa finde helse og fred.
Vesterlund er og bli'r nu vort sted.

